
NamaH Katyayanaya

——
नमः कल्याणाय

——
Document Information

Text title : NamaH Katyayanaya

File name : namaHkAtyAyanAya.itx

Category : misc, sahitya, article, pradIptakumArananda

Location : doc_z_misc_general

Author : (Copyright) Pradipta Kumar Nanda, Kendrapara, Orissa pknanda65 at gmail.com

Transliterated by : Pradipta Kumar Nanda

Proofread by : Pradipta Kumar Nanda

Acknowledge-Permission: (Copyright) Pradipta Kumar Nanda

Latest update : May 13, 2021

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

May 14, 2021

sanskritdocuments.org

NamaH Katyayanaya

નમઃ કાત્યાયનાય

લેખકઃ - નન્દપ્રદીમકુમારઃ

નમોનમોઽસ્તુ શબ્દાય વાર્તિકાઽમલમૂર્તયે ।

શ્રુતધરાય શાન્તાય કાત્યાયનાય યોગિને ॥

સંસ્કૃતવ્યાકરણ-વાજ્મયે કાત્યાયનઃ વાર્તિકકારરૂપેણ પરિચયઃ પ્રાપ્તઃ । અસૌ મહાત્મા મહાન્ વૈયાકરણ આસીત્ । અસ્ય “વરરુચિઃ” ઇતિ નામાન્તર આસીત્ । મહારાજ-સમુદ્રગુપ્તઃ કૃષ્ણચરિત્ર- કાવ્યે મુનિકવિ-વર્ણનપ્રસંગે અભાણિ-

“યઃ સ્વર્ગારોહણં કૃત્વા સ્વર્ગમાનીતવાન્ ભુવિ ।

કાવ્યેન રુચિરેણૈવ ખ્યાતો વરરુચિઃ કવિઃ ॥

ન કેવલં વ્યાકરણં પુષોષ દાક્ષીસુતસ્યેરિતવાર્તિકેર્યઃ ।

કાવ્યેઽપિ ભૂયોઽનુ ચકાર તં વૈ કાત્યાયનોઽસૌ કવિકર્મદક્ષઃ ॥ ”

ઇતિ સ્વર્ગારોહણકાવ્યકર્તુરસ્ય વાર્તિકકારસ્ય વરરુચેશ્ચ નાનાશ્લોકાઃ વૈદ્યકીયે શાર્દૂગધરપદ્મત્યાં, સદ્બુક્તિકર્ણામૃતે એવં સુભાષિતમુક્તાવલ્યાદિગ્રન્થેષુ સમુપલભ્યન્તે । ક્વાસૌ કાત્યાયન ઇત્યસ્મિન્ વિષયે જિગમિષા જાયતે । કાત્યાયનશબ્દો વસ્તુતો ગોત્રપ્રત્યયાન્તઃ સિધ્ધતિ । સ્કન્દપુરાણે એકો યાજ્ઞવલ્ક્ય-પુત્રઃ કાત્યાયન આસીત્ । તત્પુત્રો વરરુચિઃ । સશ્ચ વિશ્વામિત્રવંશજો યજ્ઞવિદ્યાયાઃ વિલક્ષણસ્તથા શ્રૌત-ગૃહ્ય-શુલ્કસૂત્રાદીનાં સૂત્રગ્રન્થાનાં પ્રણેતા આસીત્ । સોઽપિ શુકલ-ચજુર્વેદસ્ય આંગિરસાયનસ્ય વા કાત્યાયનશાખ્યાયાઃ પ્રવર્તકઃ યાજ્ઞવલ્ક્યસ્ય પૌત્રત્વેન નિરૂપિતઃ, યસ્ય સમયઃ ખ્રીઠપૂઠ્યતુર્થશતાબ્દી તૃતીયશતાબ્દી વા મન્યતે । મહાભાષ્યે- “પ્રિયતલ્હિતા દાક્ષિણાત્યાઃ” (૧/૧/૩) અનેન વાક્યેન સઃ દાક્ષિણાત્ય-પ્રદેશીય ઇતિ વક્તું શક્યતે । અન્યત્ર એકો ગોભિલપુત્રઃ કાત્યાયનો યઃ છાન્દોગ્યપરિશિષ્ટસ્ય કર્તા એવ । અપરઃ પ્રાકૃતપ્રકાશકારઃ વરરુચિર્યો વાસવદત્તાયાઃ રચનાકારઃ સુબન્ધો માતુલઃ ષષ્ઠશતાબ્દીય આસીત્ । અન્યેષુ કાત્યાયનેષુ એકઃ કૌશિકગોત્રિયઃ, અપરઃ આંગિરસગોત્રિયઃ, અન્યશ્ચ ભાર્ગવગોત્રિયઃ, શ્રુતાઃ । કિન્તુ વાર્તિકકારઃ કાત્યાયનઃ કાત્યગોત્રિય કત્ય-ઋષે અપત્યઃ ખ્રીઠપૂઠ પગ્ચમશતાબ્દીય ઇતિ કેચન દ્રઢયન્તિ । અન્યત્ર દૃશ્યતે મહર્ષેઃ કાત્યાયનસ્ય કઠોર-તપસા સન્તુષ્ટા સતી સ્વયમાદિમાતા ભગવતી તદ્વંશે કન્યારૂપેણ સમુત્પન્ના બભૂવ । કાલાન્તરે સા મહિષાસુરસ્ય વિનાશં કૃતવતી । પુનઃ અન્ય- મતાનુસારં કાત્યાયનઃ દાક્ષિણાત્ય-નિવાસી તથા પાણિનેઃ સાક્ષાત્ શિષ્ય આસીદિતિ । એતદ્વિષયે મહતી શંકા વર્તતે । કથાસરિતસાગરે સોમદેવભટ્ટ-મતાનુસારં કાત્યાયનઃ કૌશામ્બેઃ નિવાસી અભૂત્ । તસ્ય પિતા સોમદત્તઃ માતા ચ વસુદત્તા આસ્તામ્ । પૂર્વજન્મનિ સઃ પુષ્પદન્તનામા ગન્ધર્વ બભૂવ । માહેશ્વરીશાપાત્

मर्त्यभूमौ मानवउपोषा वररुचिनाम्ना जातः, यः भवु वर्षस्य शिष्य आसीत् । पाणिनिरपि वररुच्येः गुरुभ्राता
अवेव । यथ्योक्तं-

“प्रज्ञिधानादथ ज्ञात्वा जगाद्वैवमुमापतिः ।
योगी भूत्वा प्रविश्येदं पुष्पदन्तस्तदाशृणोत् ॥
जयायै वर्णितं तेन कोऽन्यो जानाति हि प्रिये ।
श्रुत्वेत्यानाययद्देवी पुष्पदन्तमतिक्रुधा ॥

मर्त्यो भवाविनीतेति विह्वलं तं शशाप सा” — ।

एति नन्दि-विरोधसत्वेऽपि शिव-पार्वतीसम्बाधं गुमभावेन योगभलेन पुष्पदन्तः श्रुतवान् । अतस्मात्कारणात्
पार्वती शापिता तस्मै । स्कन्द-पुराणानुसारं पुरा याज्ञवल्क्यस्याश्रमः आनर्त-गुजुराते आसीत् । पश्चात्तस्मिन्
मिथिलायां गते तत्पुत्रः कात्यायनः मडाराष्ट्रं प्रति प्रस्थितः । यद्दि वार्तिककारः कात्यायनस्य पौत्रोऽभूत्तर्हि
पाणिनोत्तरवर्ती ज्ञायते, यद्दि पाणिनेः साक्षात् शिष्यस्तर्हि तस्य समकालीन अवेव ज्ञायते, एति मडान् विवादस्य
विषयः । वस्तुस्थितेदृशनेन कात्यायनः पाणिनेः पूर्ववर्तीति निश्चेतुं शक्यते । संप्रति वररुचिप्राणीत-वार्तिकविषये
संक्षेपत आलोच्यतेऽत्र । तत्र

वार्तिकं नाम वृत्तिर्ग्रन्थसूत्रविवृतिः । तत्तु स्वतन्त्रतया नोपलभ्यते । वार्तिकस्वरूपं तु-

“उक्तानुक्तदुरुक्तानां चिन्ता यत्र प्रवर्तते ।
तं ग्रन्थं वार्तिकं प्राहुः वार्तिकज्ञाः मनीषिणः” ॥

वृत्तिः+कथाद्विभ्यः ङङ् । उक्तानुक्तदुरुक्तार्थव्यक्तीकारकग्रन्थो विशेषो वार्तिकः । यद्वा यत्र प्रागुक्त-
अनुक्त-दुरुक्तादिविषयाणां विचारो विवक्ष्यते तत् वार्तिकमिति ज्ञायते । उभयन्तरेणापि
उभयशब्दानुशासने “उक्तानुक्तदुरुक्तानां व्यतिकारी तु वार्तिकम्” उक्तम् । राजशेखरकृत-काव्यमीमांसायां
य “उक्तानुक्तदुरुक्तचिन्ता वार्तिकम्” ति समर्थितम् । नागेशाचार्याः तद्गत-उद्योतटीकायां
“उक्तानुक्तदुरुक्तचिन्ताकारकत्वं” वार्तिकत्वमाहुः । अनेन स्पष्टं प्रमाणीकियते यत् पाणिनिः सूत्रकृतत्रिदोषपरिहाराय
वररुचिना भगवता वार्तिकं प्रणीतम् । वार्तिकीणां संख्यानिर्द्धारणे न केनापि समर्थः, यतोहि भाष्यकारेण
भङ्गनां वार्तिककाराणां मतानि नामानि य संगृहीतानि । यद्भवतु कात्यायनस्य वार्तिकं पाणिनीयव्याकरणस्य
मूलत्वपूर्वमंगम् । वार्तिकं विना पाणिनीय-व्याकरणमसंपूर्णमेव । अत्याधुनिका वैयाकरणाः वररुच्येः प्रथम-
वार्तिकं “सिद्धेः शब्दार्थसम्बन्धे” प्राथीनाः “रक्षोडागमलध्वसन्नेडाः प्रयोजनम्” वा गृहीत्वा भगवता पतञ्जलिना
मडाभाष्यारम्भः विहितः एति स्वीकुर्वन्ति । सायणाचार्येण ऋग्वेदभाष्यारम्भे व्याकरणस्य प्रयोजनसम्बन्धे-
“तस्यैतस्य व्याकरणस्य प्रयोजनविशेषो वररुचिना वार्तिके दर्शितः “रक्षोडागमलध्वसन्नेडाः प्रयोजनम्” उक्तम्
। “अेतानि रक्षादीनि प्रयोजनानि प्रयोजनान्तराणि य मडाभाष्ये पतञ्जलिना स्पष्टीकृतानि” । एति ।

कात्यायनः प्रकृतपक्षे पाणिनो न दोषद्रष्टा किन्तु समालोचक अवेवसीत् । पाणिनीयसूत्राणामपूर्वतामाकलय्य
अत्यावश्यकरूपेण तेन वार्तिकीणां निर्माणां विहितम् । कुत्रापि पाणिनिं ओद्भुमसमर्थः सन् प्रतिकूल-मन्तव्यो

विहितः सः । पश्चात् भाष्यकारः वररुचिमतं भाष्ययित्वा पाणिनिं समर्थितवान् । कात्यायनविषयेऽत्र मया
द्विजात्रं प्रदर्शितम् । अलमति विस्तरेण । शम् ।

— लेखकः - नन्दप्रदीपकुमारः

Written by Dr. Pradipta Kumar Nanda, Kendrapara, Orissa pknanda65 at gmail.com

—
NamaH Katyayanaya

pdf was typeset on May 14, 2021

—
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

